

Akademie výtvarných umění v Praze
Magisterský studijní program Výtvarných umění (akademický)
Atelier intermedia 3

**DIPLOMOVÁ
PRÁCE**
Olfactory stage

Vypracovala: Markéta Kubíčková aka LilaTesla
Vedoucí diplomové práce: Tomáš Vaněk
Oponent diplomové práce: Dominik Gajarský aka Slowmotiondancer

Akademický rok 2024/2025

² <https://www.cabinetmagazine.org/issues/4/richard.php>

★❁.° □ + ÷ ♥ Má instalace je plná malých gadgetů, klíčenek, ozdůbek, dočasných tetování. Artefakty na první pohled působí jako hračky, suvenýry z dětství, kýčovitě drobnosti. Tyto předměty flirtují se zvukem a vůní, fungují jako drobné smyslové pasti. Přitahují. Zářivě, lákavě. Ale když se přiblížíš, zjistíš, že jejich roztomilost je ostrá – vábivá a zároveň zneklidňující.

>ω< Jsou to přenosné talismany smyslové paměti, kterou odráží z mé hudební tvorby umocněnou právě olfaktorickým prožitkem. Objekty jsou jako darované šperky nasycené emocí, nostalgií, ale i tělesností a erotikou. Jde o avatary neviditelného archivu tvořeného zvukem a vůní. Je to emoční archeologie –Cuteness tady není dekorací, ale mechanismem přetížení. Zachytí tě, obejmě tě a pak tě skrze přepálený koketní vizuál propustí do smyslové exploze. Je to útok přes jemnost, aktivace skrze flirt. V instalaci není žádný centrální objekt – celek vzniká z detailů, z akumulace “růžových” signálů, z vrstvení roztomilosti až na hranici kolapsu.

♫♫♫ My Melody je králíček s růžovou kápí z pohádky *Hello Kitty* s příznačným jménem. Funguje jako roztomilý průvodce, který se objevuje jak v cínovém objektu, tak i jako název počátečního tracku mé připravované desky *Fatal*. Autotunový hlas melodicky opakuje „hello” a přivolává lavinu glitchových tracků i ambientních momentů, které působí jako alchymická koláž a nebo anestetika.

Sacred ceremonies, intimate songs, lullabies, ritournelles, concerts, cultural rituals, magical operations, apparatuses for consuming the audible, whether mediated or not: all of these avatars go by the name “music”, all are occasions to be moved by listening.

François J. Bonnet, The Music to Come³

My Melody Moji melodii jsem nehledala pouze ve zvuku, ale i ve vonné složce. Vonná složka tak v prostoru tvoří neviditelnou partituru. Tvořenou syntetickými tóny.

♫♫♫♥♫♫♫ Zajímá mě, jak může být zvuk měkký, ale přesto tvrdý. Jak autotune není jen efektem, ale způsobem transformace genderu. Jak glitch není porucha, ale nová *syntax*⁴. A jak vůně – často považovaná za efemérní a druhořadou – může být tím, co zůstává nejdéle a atakuje nejvíce. Co silně proniká pod kůži.

Chuť je vůně co prostupuje mezi zuby. Vůně je pes, který na mě cení své zuby. Tesáky co mají dvě řady a když se zakousnou už nepustí.

♫♫♫ × ♫♫♫♥ Olfactory stage je tak nejen místem, kde se setkává čich, zvuk a drobné objekty, ale i polem, na kterém se rozehrává roztomilost jako forma rezistence. Jako narůstající oheň. Fenomén *cuteness* se tak v mé instalaci odráží jako smyslový virus. Jako náklonnost, která není naivní, ale promyšlená. Jako dotek, který tě okouzlí, a přitom destabilizuje.

³ <https://www.lespressesdureel.com/EN/ouvrage.php?id=8071&menu=0> V knize rozpoznáváme pojem hudby jako fenomenologického různých avatarů, kteří se však hudbou pouze jeví... Hudba musí být teprve objevena.

⁴ skladba /nauka o vzájemných vztazích skladebných prvků jazyka/pravidla pro vytváření přípustné kombinace symbolů

Pospolu v neviditelném archivu. Nostalgie vysublimovala, pára se kondenzuje na plechové kůži poseté tetovačkami. Tetování už nenesou své významy a vzpomínky. Kovová těla se koukají na sebe a jejich vzájemné blištivé pohledy se odráží jako zrcadla. Ve vzduchu kakofonie rozvibrovává ušní spirálu a pak ji balí do dárkového obalu s Lila mašlí. Pentle se vine kovovými očky a svádí k jednomu prudkému pohybu. Rozvázat šněrovačku korzetu zužující celou páteř? Tancem? Čepele tančící v mé kraje řežou vzduch i ocel. Probuzené smysly jsou svobodné a nahé.

feeling cute... might explode later

